

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z wniosku F. sp. z o.o. w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w W.
z udziałem zainteresowanych: T. M., Z. G., T. B., J. S., J. K.
o ustalenie podlegania polskiemu ustawodawstwu w zakresie zabezpieczenia
społecznego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 kwietnia 2022 r.,
w związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w
(...)
z dnia 6 grudnia 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

**na podstawie art. 781 § 1 k.p.c. w związku z art. 200 k.p.c.
przekazuje wniosek organu rentowego o nadanie klauzuli
wykonalności postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 29
września 2020 r. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.
(zgodnie z właściwością).**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik organu rentowego w dniu 13 kwietnia 2022 r. złożył wniosek do
Sądu Najwyższego o nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu Sądu
Najwyższego z dnia 29 września 2020 r., II UK 264/19, w zakresie punktu
dotyczącego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz o doręczenie organowi

rentowemu tytułu wykonawczego a także o zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów postępowania klauzulowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 781 § 1 k.p.c., tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła lub toczy; sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego.

Jak wynika z przytoczonego przepisu, Sąd Najwyższy nie jest sądem, który nadaje klauzulę wykonalności - nawet swoim własnym orzeczeniom (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 1994 r., I PO 12/94, OSNAPIUS 1995 nr 3, poz. 41). Sąd Najwyższy nie orzeka nigdy w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781 § 1 k.p.c.). Stąd zachowało aktualność postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94 (OSNC 1995 nr 3, poz. 46), zgodnie z którym sądem właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Najwyższego jest sąd pierwszej instancji. Dotyczy to również postanowienia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wobec powyższego sądem właściwym do nadania klauzuli wykonalności postanowieniu Sądu Najwyższego w rozpoznawanej sprawie jest Sąd Okręgowy w W. jako sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy przekazał wniosek organu rentowego o nadanie klauzuli wykonalności Sądowi Okręgowemu w W., o czym orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w związku z art. 781 § 1 k.p.c.